

[Lysholt Hansen.]

jeg, at jeg kan spore nuancer.“ Ja, hvis jeg må have lov at sige det, synes jeg, ministeren skulle have lagt øret helt ned til jorden; så kunne ministeren have sporet, hvad han allerede vidste, nemlig at der kunne være nået et forlig i denne sag, hvis der havde været vilje. Vi var klar til at frafalde vore ændringsforslag, hvis vi blot i bemærkningerne kunne have fået anført, at Maribo amt skulle med. Ministeren har for mig at se indtil nu ikke anført noget, som virkelig beviser, at Maribo amt ikke må være med. Den argumentation, ministeren fremfører, og som han også kom med ved første behandling, om, at folk fra de nordjyske amter i sammenligning med Maribo amts befolkning ikke har noget sted at vandre hen, den holder jo ikke, for de folk, der er vandret fra Maribo amt, er vandret til København, og den mulighed ligger lige så vel åben for folk fra Nordjylland. De kunne flytte, men de gør det ikke, og det forstår jeg, for de føler et nært tilknytningsforhold til det område, hvor de nu engang bor.

Jeg vil i øvrigt tilføje, at ledighedsprocenten, som ministeren anser for det væsentligste, i Maribo amt gennem en årrække har ligget betydeligt over lands gennemsnittet; derfor kan man ikke afvise denne argumentation.

Lad mig også sige, at når ministeren nævner, at Maribo amt har fået $\frac{1}{6}$ af det beløb, der er ydet over den hidtidige egnsudviklingslov, er det rigtigt; men det er måske, som jeg sagde, det bedste bevis for, at der virkelig er et behov, og at der er vilje til at bruge den lovgivning, vi laver herinde — en vilje, som ikke har været så udbredt andre steder. Derfor tror jeg altså, at det, vi laver her, er galt.

Jeg har kun 5 minutter, og jeg vil derfor skynde mig at sige, at jeg blev meget glad, da fru Gerda Møller gav fuld og hel tilslutning til mine argumenter; men jeg skal ikke nægte, at jeg blev noget chokeret, da afslutningen på det blev, at man ville undlade at stemme, og at det ville gælde alle de af de borgerlige partier i Maribo amt valgte medlemmer af folketinget. Jeg forstår simpelt hen ikke, at netop de folk, der er valgt i Maribo amt, giver fuldkommen tilslutning til mine synspunkter, men

ikke stemmer for det ændringsforslag, der alene, også efter ministerens redegørelse her, giver amtet mulighed for at komme ind under lovens bestemmelser. Jeg er overbevist om, at man også i amtet vil stille sig uforstående over for det, for det gør i virkeligheden, at jeg mister den støtte, jeg havde håbet her at få fra de ærede medlemmer til at overbevise også andre i deres grupper om, at det var rigtigt, at vi lavede det kompromis, som vi virkelig har lagt op til, at det var rigtigt at stemme for vort ændringsforslag.

Jeg er også ked af, at statsministeren ikke tog ordet, for jeg synes, han skulle have sagt, at han, som jeg appellerede om i første omgang, havde været klar til mellem anden og tredje behandling at tage imod vor udstrakte hånd, sådan at vi kunne opnå et forlig i en sag, hvor det i hvert fald ikke kan være noget politisk spørgsmål for regeringen at imødekomme en opposition, der har været villig til på alle felter at give afkald for at nå et forlig.

Peter Nielsen: Vi har snart været hele Danmarkskortet rundt, og jeg skal for så vidt ikke starte en ny rundtur. Men der var et par bemærkninger fra hr. Kristen Østergaard, der kaldte mig herop, og det betyder, at jeg nogenlunde kan blive oppe hos mig selv, ved Ålborg. Hr. Foged var også inde på dette med, at hvorfor skal et bysamfund som Ålborg-Nørresundby med under egnsudviklingsloven? Nu skal jeg ikke specielt tale om de to byer, men der må være noget principielt i dette, at selv om der i Storålborg virkes og arbejdes som ingen sinde før, udvides arbejdspladser o. lign. og vel i dag i det bysamfund som i så mange andre rundt omkring arbejdes og virkes af flere mennesker, end der i virkeligheden bor der, er der alligevel en stor og knusende arbejdsløshed i de store bysamfund, simpelt hen fordi man skal opsuge arbejdskraften fra oplandet og tage den ind fra landbruget. Det er ganske typisk, at de egne, hvor det er galt, er dér, hvor landbruget må afgive en masse arbejdskraft, der altså skal opsuges af en industri, som vel er stor, men ikke stor nok til at opsuge den.

Jeg har samtidig i mit første indlæg gjort opmærksom på, at jeg for så vidt